

NIEOZDOBNY (5) *ai*

W pisowni łącznej (3), w rozłącznej (2).

e oraz oba o jasne.

sg m N nieozdobny (1). ◇ f N nieozdobną (3). ◇ pl A subst nieozdobné (1).

Sł stp brak, Cn s.v. nieozdobiony, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów) s.v. ozdobny.

Pozbawiony ozdób, niewyszukany, prosty; inornatus Calep, Cn; incultus, indotatus, inelegans, inexcultus Cn (5) : SLiczna Piëris [...] wielkie łalki twoie Każe wdzięcznie wspomionąc: á iákiéy są godné Wdzięczności/ przez té wiérſze podać nieozdobné. KochProp 3; Calep 540a.

Przen (3) : Papieżowi nieozdobna náuká Ewánielia. KrowObr 48v [idem] Tt2v.

W połączeniu szeregowym (1): Ale iż fię tá náuká Ewánieliey Świętey Pápieżowi y iego flugám/ zdála być nie ozdobna niepłatna/ rozumowi przeciwna/ álbo iako/ Święty Páweł mowi ízalona. KrowObr 48v.

Cf NIEOZDOBIONY, OZDOBNY

LWil